

Koncepcja Smart Village dla Wsi Mazanów

Program
Rozwoju
Obszarów
Wiejskich
na lata 2014-2020

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa Inwestująca w Obszary Wiejskie
Instytucja Zarządzająca PROW 2014-2020 – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Koncepcja Smart Village opracowana przez Ochotniczą Straż Pożarną w Mazanowie, współfinansowana jest ze środków Unii Europejskiej w ramach poddziałanie 19.2 Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020.

Grant realizowany jest w ramach Strategii Rozwoju Lokalnego kierowanego przez społeczność wdrażanej przez Lokalną Grupę Działania „Owocowy Szlak”

MAJ 2024

SPIS TREŚCI

ROZDZIAŁ I

CHARAKTERYSTYKA OBSZARU

1.1 GŁÓWNE CECHY OBSZARU

1.2 POTENCJAŁ ORGANIZACYJNY, PARTNERSTWO NA RZECZ PRZYGOTOWANIA I WDROŻENIA KONCEPCJI INTELIGENTNYCH WSI

ROZDZIAŁ II

ROLA SPOŁECZEŃSTWA

2.1 UDZIAŁ SPOŁECZEŃSTWA LOKALNEGO W OPRACOWANIU KONCEPCJI

2.2 PLAN WŁĄCZENIA SPOŁECZNOŚCI WE WDROŻENIE KONCEPCJI

ROZDZIAŁ III

ANALIZA OBSZARU WDRAŻANIA KONCEPCJI INTELIGENTNYCH WSI

3.1 ANALIZA SWOT

3.2 GŁÓWNE WYZWANIA

3.3 GŁÓWNE SZANSE ROZWOJOWE

IV. LOGIKA INTERWENCJI

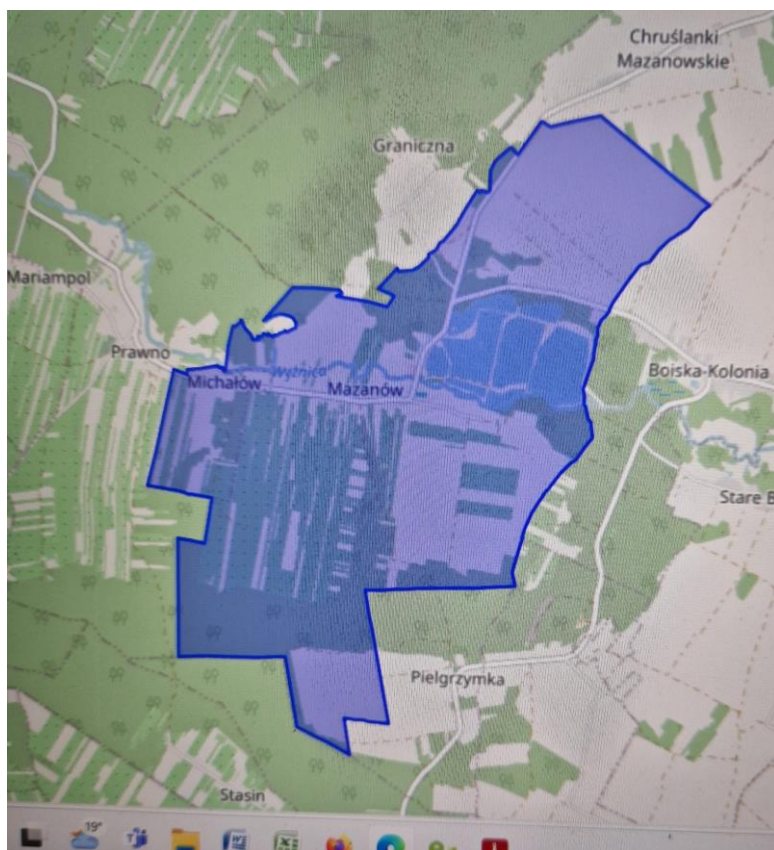
4.1 CELE I DZIAŁANIA

4.2 BUDŻET

ROZDZIAŁ I

CHARAKTERYSTYKA OBSZARU

Mazanów – wieś w Polsce położona w województwie lubelskim, w powiecie opolskim, w gminie Józefów nad Wisłą

Mazanów, wieś położona nad rzeką Stróżą (obecnie Wyżnica). Pierwsza historyczna wzmianka o Mazanowie pochodzi z 1425 roku. Na początku występowała nazwa Maschanow potem Massanow. Pisownia nazwy Mazanów ustaliła się w 1449r. W XV w. Wilhelm dziedzic posiadłości dwuwioskowej Nieszawy i Mazanowa w 1469r rozdzielił włości między dwie córki: Nieszawę otrzymała Jadwiga, żona Jana Balickiego, Mazanów Elżbieta, żona Gniewosza. W XVI w. Mazanów należał do klucza grabowieckiego Sienińskich z Sienna. Abraham Sieniński dziedzic Mazanowa i Krasnego w 1614 r. w Prawnie, wsi, którą prawdopodobnie założył, ufundował drewniany kościół. On też podżwignął i uposażył w 2,5 łana pola istniejącą parafię. Fundator kościoła zobowiązał władze kościelne do otwarcia i prowadzenia

szkółki dla miejscowych dzieci. Taka szkołka funkcjonowała przy kościele przez jakiś czas i była prowadzona przez bakałarza. Następnimi właścicielami Mazanowa to Potoccy, do których należał klucz józefowski. Byli oni protektorami założonego przez nich klasztoru bernardynów w Józefowie. Na rzecz tego klasztoru obciążono dobrą Mazanów ciężarami wniesionymi do księgi hipotecznej. Według tych nadań bernardynom z Józefowa należało się co roku: żyta miary polczyńskiej korcy 69, pszenicy pięknej kor. 20, pszenicy słodowej kor. 15, jęczmienia kor. 50, tatarki na krupy kor. 25, grochu kor. 15, jagieł kor. 4, owsa kor. 60, siemienia konopnego albo rzepaku na olej kor. 4, siemienia lnianego korzec 1, wina do mszy świętej antał jeden, wosku kamieni 4, łoju kam. 7, ryb solonych beczkę¹, wieprzy karmnych 4, soli Rumówki beczek 4. albo soli Ruskiej beczek 12, masła fasek 4, serów kóp cztery, kapusty beczek 2, jarzyny różnej korcy 12, miodu praśnego ruskiego półbeczków 2, śledzi beczek 4, lnianego płótna półsetków 4, paczosnego płótna półsetków 2, konopnego płótna półsetków 4 i zgrzebnego płótna półsetków 2, a nadto gotowizną po 300 złp. na habity i po 200 złp. na mięso i korzenie, wreszcie prawo wolnego mlewa we wszystkich młynach i wolnego wrębu w lasach. Wszystkie te obowiązki po skasowaniu klasztoru bernardynów w Józefowie w 1864 r. przeszły na własność skarbu. Dobra mazanowskie składały się wówczas: z folwarku Mazanów, wsi: Chruślanki, Prawno, Graniczno, Pielgrzymka i Miłaszówka. W 1825r. hrabia Franciszek Ksawery Niesiołowski, generał powstania kościuszkowskiego nabył dobrą Józefów od Rozalii Rzewuskiej właścicielki klucza opolsko-józefowskiego. W 1838 r. Niesiołowski oddzielił dobrą Mazanów i sprzedał Stanisławowi Radziszewskiemu. Później przeszły one na własność Cukra. Jankiel Cukier był bogatym Żydem z Lublina, gdzie posiadał dwie kamienice. Majątek zbudował zaczynając od zwykłej kramarszczyzny, dorobił się na handlu hurtowym i detalicznym trunków zagranicznych oraz przypraw korzennych. W połowie XIX w. założył w Mazanowie zakłady produkcji żelaza, korzystając z wody jako naturalnego motoru. Istniały tu dwie fryszerki żelaza z produkcją roczną 10 tys. centn., walcownia i pudlingarnia z produkcją do 35 tys. centn. Przy zakładzie funkcjonowała też tokarnia i gwoździarnia wyrabiające do 4 tys. centn. gwoździ. W 1872 r. zakład produkcji żelaza bankrutuje. Po jego upadku budynki przerobiono na papiernię, która istniała do 1883r. W papierni wyrabiano różne gatunki papieru, tektury i bibułkę do papierosów. Brak wody, pęknięcie kotła i inne niepowodzenia spowodowały zamknięcie fabryki ze stratą na około stu tysięcy rubli. Albert Klejn przemysłowiec warszawski, to kolejny właściciel

Mazanowa, który w 1876 r. sprzedał dobra Kazimierze Złotnickiej, od niej później w 1879 r. nabyła Mazanów Emilia Bojarska za 66 tys. rubli. Rodzina Bojarskich nie potrafiła dobrze zarządzać majątkiem co doprowadziło do jego upadku. Po rodzinie Bojarskich pozostał jedynie ślad na cmentarzu w Prawnie w postaci kaplicy wzniesionej pod koniec XIX w., gdzie w podziemiach zostali pochowani członkowie tej rodziny. Od Bojarskich folwark Mazanów i Krasne nabył Karol Świerczewski. Karol z zawodu był geodetą, ukończył szkołę mierniczych i budowy mostów. Dobra mazanowskie miały wówczas obszar ok. 700ha. Należały do nich stawy, las , łąki oraz ziemia orna. Świerczewscy posiadali wcześniej majątek na trasie Lublin – Kraśnik i za pieniądze z jego sprzedaży mogli nabyć Mazanów i Krasne. Rodziny Bojarskich i Świerczewskich przez jakiś czas utrzymywały bliższą znajomość, ale później kontakty się urwały z powodu zatargu. Małżeństwo Świerczewskich posiadało dwoje dzieci: Irenę i Stefana.. W spadku po śmierci Karola Świerczewskiego w wyniku dziedziczenia dobra noszące nazwę "Krasne", obszar wielkości 323ha otrzymała córka Irena ze Świerczewskich Jabłońska. Mąż Ireny Stanisław był z zawodu lekarzem. W 1913 r. Stanisław Jabłoński został wcielony do armii rosyjskiej gdzie pracował jako lekarz. W czasie rewolucji przejęła go Armia Czerwona i tam też służył jako lekarz. Zwolniono go ze służby dzięki koledze ze studiów, Radkowi Sobelsonowi. Sobelson przyjaźnił się z Trockim. Dzięki protekcji Trockiego Jabłoński zakończył służbę i wrócił do Polski do majątku Krasne. Tam zajął się razem z żoną zarządzaniem majątkiem, a zawód lekarza porzucił. Małżeństwo Jabłońskich było bezdzietne.

Stefan Świerczewski odziedziczył folwark Mazanów wielkości 363ha. W 1920 roku brał udział w wojnie z bolszewikami, nawet zdobył z kolegami ich pociąg pancerny, ale poza tym był człowiekiem o gołębim sercu i zamiłowaniu do kawałów, których znał setki i które opowiadał z figlarnym błyskiem w oku. W 1926 roku poślubił pannę z Moniak Marię Zemburuską Przed wojną urodziło im się dwoje dzieci Maria i Wojciech. W ich domu panowała legendarna wręcz gościnność, każdego, kto się tam znalazł, pojono i karmiono obficie, podejmowano iście po królewsku. Stefan pomagał często straży pożarnej, którą w 1905 r. założył jego ojciec. Był dobrym gospodarzem i wzorowo prowadził swoje gospodarstwo. Dramatyczne było życie obu rodzin podczas okupacji, kiedy groziło im wyrzucenie z rodzinnej posiadłości przez okupantów. Nastąpiło to dopiero w połowie 1943 r. na skutek brutalnego napadu bandy "Przepiórki", Edwarda Gronczewskiego z AL. Partyzanci poszukiwali we

dworze Stanisława Nagórskiego. Był on kolegą Stefana i ukrywał się w Mazanowie. We dworze pełnił funkcję leśniczego. Nagórskiego nie znaleźli a za to dotkliwie pobili Stefana Świerczeskiego. Po tych brutalnych odwiedzinach lewicowych partyzantów rodziny Jabłońskich i Świerczewskich wyjechały do Urzędowa, stamtąd do Kazimierza Dolnego i dalej do właścicieli majątku Masłowice koło Przedborza. Przenieśli się tam z chwilą, gdy na wschodzie ruszyła ofensywa sowiecka i Kazimierz jako przyczółek mostowy do Puław przestał być miejscem bezpiecznym. W 1945 r. Świerczewscy i Jabłońscy wyjechali z Masłowic do Lublina. Stanisław Jabłoński jako lekarz pełnił funkcję wojewódzkiego komisarza do walki z epidemiami. Maria Świerczewska dzielnie pomagała mężowi, dyrektorowi firmy nasienniczej Buszczyński w utrzymaniu rodziny. Imała się różnych prac, jak wypiek babek śmietankowych na sprzedaż i tkanie samodziółów. W 1954 roku umiera niespodziewanie jej mąż. Mimo wielu wysiłków nie udało się go pochować w Prawnie obok rodzinnego Mazanowa (jego grób znajduje się na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie). Nie wyrazili na to zgody komuniści. W tym czasie wydano przepisy na mocy, których właścicielom majątków nie wolno było mieszkać bliżej niż 100 km od swoich posiadłości. Maria jeszcze przez jakiś czas po śmierci męża pozostała w Lublinie, ale o zarobek było tam coraz trudniej, warunki mieszkaniowe stale się pogarszały, przeniosła się do Warszawy. Tam przez parę lat przepracowała w Polskim Towarzystwie Lekarskim, a do samej śmierci w 1992 r. pozostała czynna i udzielała pomocy każdemu, kto jej potrzebował. Córka Świerczewskich Maria zaczęła studia w Lublinie, później przeniosła się do Poznania, gdzie studiował jej brat Wojciech. Studiowała na wydziale rolniczym rybactwo. Po ukończeniu studiów pracowała w Gospodarstwie Rybackim w Mirosławcu. Po śmierci ojca wróciła do Lublina i potem razem z matką przeniosła się do Warszawy gdzie mieszkał jej brat. Pracowała w zarządzie Zjednoczenia Gospodarstw Rybackich. Zmarła w połowie 2007 roku. Wojciech Świerczewski mieszkał w Warszawie, pracował w Narodowym Banku Polskim. Po przejściu na emeryturę przeprowadził się z żoną Teresą do Wołomina. Tam zamieszkał ze swoją jedyną córką i zięciem.

W opuszczonych przez właścicieli majątkach najpierw okupant wyznaczył swoich administratorów do ochrony mienia. Ulokował tam kilkudziesięciu osobowy oddział wojska złożony głównie z Własowców. Oddział ten opuścił majątek w czerwcu 1944r. Później koszarowały w dworku Mazanów oddziały rosyjskie. Folwark położony był w niewielkiej odległości od Wisły i Rosjanie czekali tu na przeprawę

przez Wisłę. Majątek Jabłońskich i Świerczewskich przeszedł na rzecz Skarbu Państwa na mocy dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej z dn. 6 września 1944r. Nie został rozparcelowany, ponieważ okoliczni mieszkańcy i dawni pracownicy folwarczni z uwagi na dobrą opinię i szacunek do dziedzica nie wzięli udziału w parcelacji. Nie przetrwał piękny, ziemiański dworek Świerczewskich, został zniszczony pod koniec lat sześćdziesiątych XX w.

Po wojnie gospodarstwo mazanowskie należało do Kombinatu Państwowych Przedsiębiorstw Ogrodniczych w Lublinie, potem do Kombinatu "Leonów" w Niemcach. Początki były trudne, bez dróg, bez energii elektrycznej. Uprawiano głównie zboże i chmiel, nasadzenia drzew owocowych następowały od 1957r. Pod koniec lat siedemdziesiątych w gospodarstwie był sad wielkości 89ha. Jesienią 1979 roku na powierzchni 111ha założono sad Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Powstał on w wyniku rewanżu wcześniej założonych jabłoniowych Sadów Przyjaźni w ZSRR – jeden w Obwodzie Brzeskim, drugi w Łuckim. Założenia organizacyjne, decyzje o lokalizacji sadu oraz gatunkach drzew, dostarczeniu sprzętu, materiału nasadzeniowego i inwestycjach towarzyszących zostały opracowane na szczęblu Ministerstw ZSRR i PRL oraz na spotkaniach w Warszawie w kwietniu i październiku 1978r. oraz w Kijowie w styczniu 1979r. Strona radziecka sporządziła dokumentację technologiczną, przysyłała raz do roku specjalistów radzieckich do nadzoru i pielęgnacji sadu, dostarczyła bezpłatnie materiał nasadzeniowy oraz maszyny i ciągnik do zbioru wiśni, maszyny do kopania dołów, spulchniacz podglebia. Strona polska zobowiązała się do przygotowania terenu pod nasadzenia, realizacji inwestycji towarzyszących, ogrodzenia sadu i wykonania drogi. Sad Przyjaźni w Mazanowie został zaprojektowany przez specjalistów radzieckich, materiał szkółkarski pochodził z całej Ukrainy. Umożliwiło to dobór odmian najbardziej odpowiednich dla polskich warunków. Wysadzono 60 tys. drzew. Udział poszczególnych gatunków był następujący: 27 ha – jabłonie, resztę stanowiły drzewa pestkowe w tym: 30 ha – wiśnie, 30ha – śliwy, 12, ha – czereśnie, 7ha -morele, 3ha – brzoskwinie, 2ha – oblepicha.(rokitnik jadalny).

Sad Przyjaźni był największym w Polsce sadem gatunków pestkowych, bardzo trudnych w uprawie i zbiorach owoców. Zlokalizowano w nim gatunki nie uprawiane w Polsce na tak dużą skalę: czereśnie 12ha, morele 7ha, brzoskwinie 3ha, oblepicha 2ha. W innych gatunkach występowały również nowe odmiany nie zarejestrowane w Polsce. W sadzie zastosowano w rzędach drzew ugór herbicdowy, a w

międzyrządziach murawę. Zrezygnowano z technologii radzieckiej, która przewidywała głębokie spulchnianie gleby w sadzie, powodowało to uaktywnienie się wapnia szkodliwie wpływającego na wzrost drzew. Często oprócz specjalistów radzieckich przyjeżdżali specjaliści z Instytutu Sadownictwa w Skierniewicach. Ustalali oni szczegółowe zalecenia na jeden rok, które potem dokładnie realizowano. W kwietniu 1982r. Mazanów stał się samodzielnym Państwowym Przedsiębiorstwem Ogrodniczym, którym kierował dyrektor Stanisław Szurek. Był on jednym z głównych założycieli Sadu Przyjaźni. W czasie kiedy kierował gospodarstwem rozbudowano osiedle mieszkaniowe dla pracowników, powstała kotłownia, oczyszczalnia ścieków i hydrofornia. Przygotowane zostało też zaplecze dla Sadu Przyjaźni np. przechowalnia i chłodnia oraz utwardzono część dróg.

Kłęski losowe tj. ostre zimy i przymrozki wiosenne spowodowały wiele szkód w uprawach. Polityka państwa też nie sprzyjała rozwojowi państwowych gospodarstw. Doprowadziło to do stopniowego zadłużania się gospodarstwa. Zadłużony Mazanów przejmuje Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa w Lublinie i 17. kwietnia 1993 powołuje Gospodarstwo Ogrodnicze Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w Mazanowie. Rozpoczęto procedurę oddania ziemi w dzierżawę. W 1995r. do przetargu przystąpili i wygrali go: Andrzej Śmiech, Stanisław Karczmarczyk oraz Andrzej Brząkała. Dwa lata później wykupili połowę gospodarstwa, a w 2007 r. pozostała część przeszła na ich własność. Gospodarstwo o powierzchni 300ha zostało podzielone na trzy niezależne gospodarstwa. Dalej dzierżawione są stawy przez Gospodarstwo Rybackie w Opolu Lubelskim. Lasy zostały przekazane do Nadleśnictwa Kraśnik.

Mazanów w liczbach. Według danych pochodzących z GUS i ewidencji ludności w Urzędzie Miasta w Józefowie nad Wisłą, wieś Mazanów ma 367 mieszkańców (179 kobiet i 188 mężczyzn), z czego 48,8 % stanowią kobiety, a 51,2 % mężczyźni. W latach 1998-2023 liczba mieszkańców zmalała o 29,3 %. Współczynnik feminizacji we wsi wynosi 95 i jest znacznie mniejszy od współczynnika feminizacji dla województwa lubelskiego oraz znacznie mniejszy od współczynnika dla całej Polski.

57,5% mieszkańców wsi Mazanów jest w wieku produkcyjnym, 16,6 % w wieku przedprodukcyjnym, a 25,9 mieszkańców w wieku poprodukcyjnym. Na 100 osób w wieku produkcyjnym przypada we wsi Mazanów 73,9 osób w wieku nieprodukcyjnym.

Ten wskaźnik jest więc większy od wskaźnika dla województwa lubelskiego oraz większy od wskaźnika obciążenia demograficznego dla całej Polski.

Produkcyjne grupy wieku:

-W wieku przedprodukcyjnym- 16,6 %

Kobiety-16,2 %

Mężczyźni 17 %

-W wieku produkcyjnym 57 %

Kobiety 50,8%

Mężczyźni 63,8 %

-W wieku poprodukcyjnym 25,9 %

Kobiety 33 %

Mężczyźni 19,1 %

Mobilne grupy wieku:

- w wieku produkcyjnym mobilnym (18- 44 lata) -60,7 %

Kobiety 69,2 %

Mężczyźni 54,2 %

- w wieku produkcyjnym niemobilnym

Kobiety (45- 59 lat)- 30 %

Mężczyźni (45-64 lata) 45,8

1.2 POTENCJAŁ ORGANIZACYJNY, PARTNERSTWO NA RZECZ PRZYGOTOWANIA I WDRAŻANIA KONCEPCJI INTELIGENTNYCH WSI

Ochotnicza Straż Pożarna w Mazanowie działa od 101 lat na terenie sołectwa Mazanów. Należy do niej 47 druhów 13 druhen- ochotników. Stowarzyszenie ma duże doświadczenie w realizacji działań na rzecz mieszkańców, a także w realizacji projektów. Szczególnie od roku 2011 sołectwo zrealizowało następujące projekty:

- budowa placu zabaw,
- remont i zakup wyposażenia kuchni w remizie OSP,
- termomodernizacja budynku remizy

Udział w projektach i dokonywane inwestycje są siłą lokalnej społeczności. Motorem tej siły jest lokalny lider, Pan Prezes Ochotniczej Straży Pożarnej w Mazanowie, Pani Prezes KGW Mazanowianki z Mazanowa oraz społeczność Mazanowa, która na

początku nieśmiało, a później już odważniej akceptowała i angażowała się w realizację pomysłów liderów.

Partnerzy biorący udział w opracowaniu koncepcji posiadają ogromny potencjał organizacyjny:

1. Sołtys i Rada Sołecka wsi Mazanów,
2. Radna Rady Miejskiej w Józefowie nad Wisłą z okręgu Mazanów
3. Prezes Ochotniczej Straży Pożarnej w Mazanowie
4. Prezeska Koła Gospodyń Wiejskich Mazanowianki z Mazanowa

Dobrze dobrane, różnorodne partnerstwo obejmujące doświadczonych liderów społeczności rolników, przedsiębiorców oraz aktywnych członków OSP, zapewnia solidne fundamenty dla wdrożenia koncepcji Inteligentnej Wsi. Zaangażowanie i kompetencje osób zaangażowanych takich jak Prezes, Radny, Sołtys gwarantują że każdy aspekt projektów, od inwestycji po mobilizację społeczności będzie skutecznie realizowany, przyczyniając się do sukcesu realizacji koncepcji Inteligentnej Wsi.

Rozdział II

Rola społeczeństwa

2.1 Udział społeczności lokalnej w opracowaniu koncepcji

Koncepcja Inteligentnej Wsi powstała dzięki zaangażowaniu lokalnej społeczności z sołectwa Mazanów, w tym przedstawicieli lokalnych organizacji pozarządowych, samorządu terytorialnego, rolników, przedsiębiorców seniorów oraz osób młodych do 25 roku życia.

Na potrzeby realizacji projektu zostały zawarte umowy partnerskie pomiędzy:

- OSP Mazanów a KGW Mazanowianki z Mazanowa
- OSP Mazanów a Sołtysem i Radą Sołecką
- OSP Mazanów a Gminnym Centrum Kultury w Józefowie nad Wisłą.

Zestaw powiązanych ze sobą działań o charakterze konsultacyjno-partycypacyjnym umożliwił zdiagnozowanie mocnych i słabych stron obszaru, dzięki czemu możliwe było wyznaczenie szans i zagrożeń oddziałujących na społeczność zamieszkujących obszar wdrażania koncepcji. Tak przygotowana analiza SWOT pozwoliła wskazać cele i konkretne działania, które w ramach niniejszego dokumentu będą realizowane w sołectwie objętym koncepcją.

SŁABE STRONY:

- mała oferta spędzania wolnego czasu, (boisko sportowe nie jest doświetlone i posiada kiepską murawę , brak miejsc siedzących dla widzów)
- niski poziom jakości życia lokalnej społeczności
- słabe bezpieczeństwo, brak oświetlenia ulicznego, brak progów zwalniających oraz brak oświetlenia na boisku

Wśród podjętych działań o charakterze konsultacyjno- partycypacyjnym znalazły się:

1. Ankiety

Ankiety zostały rozdane mieszkańcom do skrzynek pocztowych. Wśród pytań umieszczonych w ankietach znajdowało się 7 zagadnień odnoszących się do różnych obszarów życia codziennego. Wśród wymienionych obszarów znalazły się: edukacja i wychowanie, kultura sport i rekreacja: ochrona środowiska, infrastruktura pieszo-rowerowa, transport i bezpieczeństwo na drogach: gospodarka i turystyka, aktywność mieszkańców: cyfryzacja. Do każdego obszaru dopisano szereg stwierdzeń, do których respondenci mieli się ustosunkować na czterostopniowej skali. Ponadto do każdego obszaru dopasowane były pytania otwarte w ramach którego mieszkańcy mogli zwrócić uwagę na kwestie, które uważają za ważne dla mieszkańców.

2. Spotkania warsztatowe

Kolejnym działaniem partycypacyjnym było zorganizowanie otwartego spotkania warsztatowego, które odbyło się 28 kwietnia 2024 r. W spotkaniu wzięli udział lokalni liderzy organizacji pozarządowych, rolników przedsiębiorców i oczywiście mieszkańców. Dodatkowym atutem różnorodności grupy, był fakt że w spotkaniu uczestniczyli zarówno seniorzy jak i osoby młode do 25 roku życia . Warsztaty miały na celu wspólne opracowanie mocnych i słabych stron naszego sołectwa i regionu.

Po zebraniu opinii informacji od społeczności, partnerstwo przeprowadziło proces analizy wyników. Wzięto pod uwagę zarówno dane pozyskane podczas warsztatów jak i wnioski wyciągnięte z udzielonych odpowiedzi z ankiet. W taki sposób powstała analiza SWOT, a następnie cele i działania.

3. Spotkania konsultacyjne.

W związku z opracowaniem całej koncepcji, która powstała przy współpracy kilku podmiotów, partnerstwo zorganizowało kolejne spotkanie o charakterze konsultacyjno- partycypacyjnym w celu zaprezentowania powstałej koncepcji lokalnej społeczności. Spotkanie otwarte było dla każdego mieszkańca obszaru, który nie tylko mógł zapoznać się z przygotowaną koncepcją ale także mógł zgłosić swoją opinie do zaprezentowanych treści.

2.2 Plan włączenia społeczności we wdrażanie koncepcji

Opracowanie koncepcji Inteligentnej Wsi, to pierwszy etap do wzmacniania potencjału obszaru. Ważnym elementem przy wdrażaniu koncepcji a więc przy realizacji założonych celów i działań jest angażowanie lokalnej społeczności. W tym celu potrzebny jest skuteczny plan włączenia społeczności w realizację koncepcji. Poniżej przedstawiono przewidywane działania wraz z metodami narzędziami, interwałem czasowym oraz potencjalną grupą docelową.

Nazwa działania	Metody i narzędzia	Interwał czasowy	Grupa docelowa
Badania ankietowe	Kwestionariusz ankiety dostępny w formie wydrukowanej	Co 3 lata od momentu opracowania koncepcji	Mieszkańcy obszaru z uwzględnieniem osób młodych do 25 r. ż
Spotkania informacyjne	Zebrania wiejskie	Raz w roku	Mieszkańcy obszaru
Publikacja postów w mediach społecznościowych	Portal społecznościowy Facebook	Akcje w ramach realizacji działań bieżących i projektowych	Mieszkańcy obszaru z uwzględnieniem osób młodych do 25 r. ż
Aktualizacja koncepcji Inteligentnej Wsi	Spotkanie partnerstwa	Raz w roku	Mieszkańcy obszaru

Źródło: opracowanie własne

Proponowany plan komunikacji ze społecznością przewiduje wykorzystanie zarówno tradycyjnych jak i nowoczesnych form komunikacji.

Rozdział III

Analiza obszaru wdrażania koncepcji Inteligentnej Wsi

3.1 Analiza SWOT

W wyniku zebranego materiału empirycznego pozyskanego w czasie podejmowanych działań konsultacyjnych opracowana została analiza SWOT, która następnie posłużyła do opracowania głównych wyzwań i szans rozwojowych obszaru. W dalszej części, na podstawie zebranego materiału, opracowane zostały cele i działania, które realizowane będą na obszarze objętym koncepcją.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
- zżyte społeczeństwo - aktywne funkcjonowanie lokalnych organizacji pozarządowych - aktywnie działający liderzy życia społecznego - ciekawe walory przyrodnicze	- uboga infrastruktura rekreacyjna - niski poziom bezpieczeństwa w ruchu drogowym, - brak oferty spędzania czasu wolnego dla dzieci i dorosłych - niewystarczająco wyposażone lokalne organizacje pozarządowe
SZANSE	ZAGROŻENIA
-zwiększenie oferty spędzania czasu wolnego dla aktywnego wypoczynku - wzbogacenie oferty spędzanie czasu wolnego dla różnych grup wiekowych ,	- emigracja ludzi młodych - zmniejszenie poziomu kapitału ludzkiego i społecznego - niski poziom życia mieszkańców

- wzrost liczby obiektów infrastruktury sportowej i rekreacyjnej - wzrost jakości życia lokalnej społeczności	- brak środków zewnętrznych na realizację zamierzeń inwestycyjnych
--	--

3.2. Główne wyzwania

Na podstawie opracowanej analizy SWOT wskazać można dwa najważniejsze wyzwania:

- podniesienie jakości życia lokalnej społeczności
- podniesienie jakości oferty spędzania wolnego czasu
- wzrost bezpieczeństwa na obszarze

3.3 Główne szanse rozwoju

Na podstawie opracowania analizy SWOT wskazać można trzy najważniejsze szanse rozwojowe:

- wykorzystanie lokalnych walorów przyrodniczych (stawy, lasy, czyste powietrze)
- wzmocnienie potencjału lokalnych organizacji pozarządowych
- wzmocnienie potencjału infrastruktury rekreacyjnej.

IV. Logika interwencji

4.1 Cele i działania

Cele i działania zaprezentowane w niniejszym dokumencie stanowią kolejny element logiki interwencji która w sposób uporządkowany i schematyczny umożliwia rzetelną analizę obszaru odpowiadającą na potrzeby lokalnej społeczności. Poniższa tabela przedstawia powiązanie celów z głównymi szansami rozwojowymi i wyzwaniami:

CEL	SZANSE ROZWOJOWE	WYZWANIA
Wzrost oferty spędzania czasu wolnego przez wszystkich mieszkańców obszaru	-Wykorzystywanie lokalnych zasobów do podniesienia jakości życia mieszkańców -Wzmocnieni potencjału lokalnych organizacji pozarządowych - Wzrost obiektów	Podniesienie jakości życia lokalnej społeczności

	infrastruktury sportowo-rekreacyjnej	
Wzrost jakości życia lokalnej społeczności	-Wykorzystanie lokalnych zasobów, naturalnych, osobowych - Wzmocnienie potencjału lokalnych organizacji pozarządowych	-Podniesienie jakości życia lokalnej społeczności - Podniesienie jakości oferty spędzania czasu wolnego
Zwiększenia bezpieczeństwa na obszarze	- Wzmocnienie potencjału lokalnych organizacji pozarządowych	Wzrost bezpieczeństwa obszaru

Cel 1- Wzrost spędzania czasu wolnego przez wszystkich mieszkańców obszaru.

Działania:

1.1 Zagospodarowanie terenu przyległego przy OSP Mazanów . W wyniku działań utworzony zostanie plac z altanką i grillem oraz dużą liczbą nowych kwiatów i krzewów. Wymienione zostanie ogrodzenie oraz zostaną zamontowane przy garażu lampy LED oraz kosze do segregacji odpadów.

Przy boisku w Mazanowie powstanie mała infrastruktura wypoczynkowa w postaci inteligentnych ławek z panelami fotowoltaicznymi i portami USB do ładowania, miejsce ogniskowe , kosze do segregacji odpadów , oświetlenie LED oraz park linowy dla dzieci.

Zostaną zamontowane ławki dla kibiców przy boisku do piłki siatkowej.

1.2 W wyniku realizacji działania powstaną dwa wydarzenia rocznie , w ramach których będzie promowane dziedzictwo kulturowe miejscowości oraz lokalne walory przyrodnicze.

1.3 Organizacja wycieczek dla lokalnej społeczności w ciekawe regiony kraju. Przez 5 lat odbędzie się 10 wycieczek krajoznawczych

1.4 Organizacja rajdów rowerowych dla dzieci i młodzieży. Organizacja gier terenowych w których bliżej będziemy poznawać walory przyrodnicze naszej okolicy.

1.5 Utworzenie stref rekreacji . W wyniku działań powstanie boisko do tenisa i siatkówki z oświetleniem LED i ogrodzenie zamykane elektronicznym zamkiem. Obiekt będzie monitorowany oświetlenie LED z panelami fotowoltaicznymi.

CEL 2- Wzrost jakości życia lokalnej społeczności

Działania:

- 2.1 Podłączenie światłowodu wszystkim domostwom z obszaru objętego koncepcją
- 2.2 Utworzenie systemu przydomowych oczyszczalni ścieków wraz z niezbędną kanalizacją
- 2.3 Zakupienie koszy do segregacji odpadów , zamontowanie oświetlenia LED,
- 2.4 Wykonanie nowych nasadzeń roślin i krzewów oraz drzew, wykonanie łąki kwietnej
- 2.5 Utworzenie aplikacji do kontaktu między mieszkańcami. W wyniku działań powstanie źródło informowania o lokalnych wydarzeniach kulturalnych , możliwościach pozyskania dofinansowania a także pojawi się sekcja sprzedam/ kupię / Zamienie/ oddam

Cel 3- Zwiększenie bezpieczeństwa na obszarze

Działania:

- 3.1. Zwiększenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym- zamontowanie progów zwalniających w okolicy boisk sportowych oraz terenów placu zabaw.
- 3.2. Wymiana oświetlenia ulicznego na bardziej ekologiczne, wyposażone w panele fotowoltaiczne oraz w czujniki zmierzch.
- 3.3. Doposażenie ochotniczej Straży Pożarnej w innowacyjny sprzęt zwiększający ich potencjał.

Koncepcja i zadania w niej zawarte nie stoją w sprzeczności ze Strategią Rozwoju Gminy Józefów nad Wisłą, Strategią Rozwoju Powiatu, Strategią Rozwoju Lokalnej Grupy Działania Owocowy Szlak w Opolu Lubelskim.

Realizacja działań będzie odbywać się w partnerstwie z KGW Mazanowianki, Sołtysem i Radą Sołecką.

4.2 Budżet

Opracowanie budżetu zaprojektowanych działań zmierzających do realizacji założonych celów będzie możliwe po wykonaniu dokumentacji projektowej na konkretne przedsięwzięcia.

Koncepcje opracował:
Mieszkańcy Sołectwa Mazanów